

Sygn. akt *XVII Amz 49/19*

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący – **Sędzia SO Andrzej Turliški**

po rozpoznaniu 29 maja 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania **D. W. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) w N.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wydanie świadectwa pochodzenia

na skutek zażalenia D. W. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) w N. na postanowienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 24 lipca 2019 r. Nr (...)

postanawia:

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od D. W. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) w N. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia zł) z tytułu zwrotu kosztów postępowania.

Sędzia SO Andrzej Turliški

Sygn. akt *XVII Amz 49/19*

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2019 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) po rozpoznaniu wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z dnia 15 stycznia 2018 r. przedsiębiorcy energetycznego D. W. (powoływanej dalej jako powód lub skarżący) odmówił temu przedsiębiorcy wydania świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w okresie od dnia 1 czerwca 2017r do dnia 31 grudnia 2017 r. w ilości 71,307 MWh, w instalacji o nazwie (...) w miejscowości N..

Przyczyną odmowy wydania świadectwa było przyjęcie przez Prezesa URE, że energia objęta wnioskiem skarżącego nie mogła skorzystać z systemu wsparcia w postaci świadectwa pochodzenia, ponieważ skarżący złożył deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy o odnawialnych źródłach energii, wziął udział w aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w ramach której złożył ofertę dla instalacji o nazwie (...); oferta ta wygrała aukcję z zobowiązaniem do rozpoczęcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w ww. instalacji nie później niż 1 lutego 2017 r.

Zatem od dnia 1 lutego 2017 r. w odniesieniu do energii elektrycznej objętej ww. ofertą nie miały zastosowania przepisy art. 41 – 69 przywołanej wyżej ustawy normujące zasady przyznawania świadectw pochodzenia z uwagi na wyłączenie z mocy art. 80 ust. 9 tej ustawy sytuacji, w której znalazł się powód (wygrana w aukcji).

W zażaleniu na to postanowienie powód zarzucił pozwanemu Prezesowi URE:

1. naruszenie art. 80 ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (ustawa oze) poprzez błędne zastosowanie i uznanie, że powód wygrał aukcję nr (...), co w konsekwencji doprowadziło do nieuzasadnionego uznania, że w stosunku do powoda nie stosuje się art. 41 – 69, podczas gdy powód nie złożył skutecznej oferty, która wygrała aukcję,

2. art. 51 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 44 ust. 1 ustawy oze poprzez błędne zastosowanie i uznanie, że energia elektryczna wytworzona w instalacji powoda w okresie od 1 czerwca 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. objęta była ofertą powoda, która rzekomo wygrała aukcję nr (...), co w konsekwencji doprowadziło do błędnego wydania postanowienia o odmowie wydania świadectw pochodzenia,

3. art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a. poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy oraz brak wszechstronnej i obiektywnej oceny całokształtu materiału dowodowego zebranego w toku niniejszego postępowania, a w konsekwencji pominięcie środków dowodowych przedłożonych przez powoda, w tym w szczególności:

a) oświadczenia z dnia 14 marca 2017 r. o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli w formie ofert sprzedaży energii elektrycznej w ramach aukcji zwykłej nr (...) złożonego pod wpływem błędu – charakter prawnokształtujący,

b) pisma z dnia 25 kwietnia 2017 r. stanowiącego odpowiedź na postanowienie Prezesa URE z dnia 13 kwietnia 2017 r. (...)

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości oraz wydanie powodowi świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w okresie 1 czerwca 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. w ilości 71,307 MWh w instalacji (...) zlokalizowanej w miejscowości N.. Wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód wniósł o przeprowadzenie następujących dowodów:

1. z zeznań strony – Wytwórcy D. W. na okoliczność potwierdzenia uczestnictwa w sesji aukcji nr (...), występowania nieprawidłowości w działaniu systemu (...) w dniu 30 grudnia 2016 r. przebiegu składania oferty sprzedaży energii elektrycznej w aukcji nr (...), okoliczności wywołania błędu po stronie (...) a doświadczonego przez Wytwórcę oraz wysokości kosztów wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii;

2. z przesłuchania świadka M. W. na okoliczność potwierdzenia uczestnictwa Wytwórcy w sesji aukcji, występowania nieprawidłowości w działaniu systemu (...) w dniu 30 grudnia 2016 r. oraz przebiegu składania oferty sprzedaży energii elektrycznej w aukcji nr (...) oraz okoliczności wywołania błędu po stronie (...) a doświadczonego przez Wytwórcę;

3. z przesłuchania świadka T. S. – głównego specjalisty w Departamencie(...) Urzędu Regulacji Energetyki na okoliczność:

a) treści rozmowy przeprowadzonej z Wytwórcą w dniu 4 stycznia 2017 r., podczas której zgodnie z treścią znajdującej się w aktach sprawy Notatki służbowej, Powódka poinformowała, że w trakcie aukcji nr (...) pod wpływem błędu złożyła ofertę na sprzedaż energii elektrycznej opiewającą na kwotę 30 zł/MWh, podczas, gdy jej intencją było złożenie oferty na kwotę 300 zł/MWh oraz

b) wadliwego działania systemu (...) w dniu 30 grudnia 2016 r. występowania okresowych przerw w dostępie do systemu (...), problemów utrudniających prawidłowe złożenie oferty, w tym niemożliwości złożenia przez Wytwórcę oferty przed 90 ostatnimi minutami sesji aukcji nr (...) – co w konsekwencji doprowadziło do wywołania błędu w oświadczeniu woli Wytwórcy wyrażonego w formie oferty na sprzedaż energii elektrycznej;

4. z przesłuchania świadka E. M., Prezesa Towarzystwa (...) na okoliczność:

a) występowania nieprawidłowości w działaniach systemu (...) w dniu 30 grudnia 2016 r., przebiegu składania ofert sprzedaży energii elektrycznej w aukcji nr (...) i problemów na jakie natrafiali wytwórcy oraz

b) prowadzonych rozmów z przedstawicielami Urzędu Regulacji Energetyki w przedmiocie problemów z funkcjonowaniem systemu (...) w dniu 30 grudnia 2016 r.;

5. z dokumentów i informacji:

a) artykułu z dnia 17 stycznia 2017 r. z portalu (...), pn. „(...)”,

b) artykułu z dnia 12 maja 2017 r. z portalu (...), pn. „(...)”,

c) artykułu z dnia 3 lipca 2017 r. z portalu (...), pn. „(...)”,

d) artykułu z dnia 4 lipca 2017 r. z portalu (...). „(...)”,

e) stanowiska Towarzystwa (...) z dnia 9 stycznia 2017 r.,

f) raportu „(...)”,

g) ogólnego raportu „(...)” prezentującego dane niezawierające szczegółowego wskazania wytwórców, a jedynie datę i godzinę wysłania wszystkich ofert w aukcji na sprzedaż energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii oznaczonej jako „(...)”,

h) zażalenia na postanowienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 23 lutego 2017 r. (doręczonego 6 marca 2017 r.) znak: (...)

na okoliczność wadliwego działania systemu (...) w dniu 30 grudnia 2016 r., występowania okresowych przerw w dostępie do systemu (...), problemów utrudniających prawidłowe złożenie oferty, w tym niemożliwości złożenia przez Wytwórcę oferty przed 90 ostatnimi minutami sesji aukcji nr (...) – co w konsekwencji doprowadziło do wywołania błędu w oświadczeniu woli Wytwórcy wyrażonego w formie oferty na sprzedaż energii elektrycznej;

6. z dokumentu oświadczenia Wytwórcy z dnia 14 marca 2017 r. o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli w formie oferty sprzedaży energii elektrycznej w ramach aukcji zwykłej nr (...) złożonego pod wpływem błędu – charakter prawnokształtujący – na okoliczności powołane w tym oświadczeniu, w szczególności na okoliczność wywołania przez nieprawidłowe działanie (...) po stronie (...), a doświadczonego przez Wytwórcę, uprawniającego Wytwórcę do złożenia przedmiotowego oświadczenia;

7. z dokumentu pisma Wytwórcy z dnia 25 kwietnia 2017 r. stanowiącego odpowiedź na postanowienie Prezesa URE z dnia 13 kwietnia 2017 r. znak: (...), w szczególności na okoliczność braku wywołania jakichkolwiek skutków prawnych przez ww. postanowienie;

8. z dokumentu wiadomości mailowej wysłanej w dniu 18 stycznia 2017 r. sprzedawcę zobowiązanego ((...) S.A.) w imieniu którego działała K. W. na okoliczność prywatnoprawnego stosunku łączącego Wytwórcę i sprzedawcę zobowiązanego, którego źródło pochodzi z rozstrzygnięcia aukcji nr (...).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia sprawy.

Powód jest producentem energii elektrycznej w (...). Jest to energia pochodząca z odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 44 ustawy o odnawialnych źródłach energii z dnia 2 lutego 2015 r. (Dz.U. z 2018 r., poz. 2389 z późn. zm.) powoływanej dalej jako oze.

Powód złożył do Prezesa URE deklarację o przystąpieniu do aukcji, na podstawie której w dniu 30 grudnia 2016 r. wziął udział w aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii pn. „(...)”, w ramach której złożył ofertę (k. 2 akt adm.) o numerze ID w systemie(...). Zgodnie z Informacją Nr (...) organizatora aukcji Prezesa URE w sprawie ogłoszenia wyników Aukcji Zwykłej Nr (...) opublikowaną dnia 3 stycznia 2017 r. w trybie art. 81 ust. 2 pkt 1 ustawy o ee, oferta powoda z dnia 30 grudnia 2016 r. nr ID w systemie (...) dla instalacji o nazwie (...) (Nr ID w systemie (...)) wygrała aukcję z zobowiązaniem do rozpoczęcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w tej instalacji nie później niż 1 lutego 2017 r, (bezsporne vide uzasadnienie postanowienia k – 7 oraz uzasadnienie zażalenia k. 21). Bezsporne dla stron było również to, że w dniu 4 stycznia 2017 r. powód odbył rozmowę z pracownikiem URE, w której poinformował, że w wyniku pomyłki wpisując jedno zero za mało w trakcie aukcji złożył ofertę na sprzedaż energii elektrycznej po cenie 30 zł/MWh, podczas gdy jego intencją było złożenie oferty po cenie 300 zł/MWh (vide również notatka służbowa T. S. k – 4 akt adm.).

Następnie pismem z dnia 10 stycznia 2017 r. (k. 1 akt adm.) powód zwrócił się do Prezesa URE z wnioskiem o unieważnienie swojego udziału w aukcji (...) „z powodu błędnie wpisanej ceny sprzedaży energii. Cena za 1 MWh widnieje 30 zł, miało być 300 zł.”

W przywołanym piśmie wyjaśnił, że „poprzez pośpiech i napięcie popełniłam fatalny błąd, którego nie mogłam już poprawić i do tego obawa, że mogę utracić komunikację z platformą. Po wydrukowaniu mojej oferty od razu się zorientowałam, że cena jest błędnie wpisana, ale niestety nie miałam możliwości wycofania oferty ani jej modyfikacji. Z przyczyn ode mnie niezależnych pozbawiona zostałam możliwości modyfikacji. W warunkach poprawnego działania platformy miałabym szansę sprawdzenia ewentualnej weryfikacji zapisanej oferty. W warunkach jakie panowały w dniu aukcji takiej możliwości nie miałam, nie miałam możliwości wycofania oferty, ani ewentualnego złożenia jej na nowo.”

Prawomocnym postanowieniem z dnia 23 lutego 2017 r. wydanym w sprawie o sygn.. akt XVII Amz 109/17 Prezes URE odmówił wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie unieważnienia ww. aukcji

Następnie powód podjął dalsze próby wzruszenia wyników aukcji zwykłej Nr (...).

I tak postanowieniem z dnia 24 lutego 2017 r. Prezes URE zwrócił powodowi wniosek z 1 lutego 2017 r. o dokonanie prawidłowej interpretacji oświadczenia woli z 30 grudnia 2016 r. ofert(...) w aukcji (...).

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone.

Z kolei postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2017 r. Prezes URE zwrócił powodowi pismo z 14 marca 2017 r. stanowiącego „oświadczenie wytwórcy o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli w formie oferty sprzedaży energii elektrycznej w ramach aukcji zwykłej (...) złożonego pod wpływem błędu – charakter prawnokształtujący. Orzeczenie to nie zostało zaskarżone.

W ocenie powoda (k. 35 akt sąd.) zaskarżone być jednak nie mogło co do samej zasady, gdyż oświadczenie powyższe (k. 59 – 63 akt adm. oraz k. 34 akt sąd.) nie stanowiło podstawy do podjęcia przez organ regulacyjny jakiegokolwiek czynności. Nie było bowiem podaniem w rozumieniu art. 63 k.p.a. ani żądaniem wszczęcia postępowania administracyjnego w świetle art. 61 k.p.a. Zdaniem powoda oświadczenie to, stanowiąc materialnoprawne oświadczenie woli w rozumieniu art. 60 i nast. k.c., zmierza do wywołania określonych w jego treści skutków w sferze stosunku cywilnoprawnego. Nie stanowiąc żądania załatwienia sprawy administracyjnej wyraża ono wolę wytwórcy energii uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia o treści oferty, złożonego pod wpływem błędu i w wywarło skutek w postaci ustania stosunku prawnego, który pierwotnie powstał z chwilą złożenia przez wytwórcę oferty w ramach aukcji.

W dniu 15 stycznia 2018 r. powód złożył Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w okresie od 1 czerwca 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. w ilości 71,307 MWh w (...).

Zaskarżonym postanowieniem organ regulacyjny odmówił wydania tego świadectwa.

W przedstawionym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest uzasadnione, a zaskarżone nim postanowienie Prezesa URE w pełni odpowiada prawu.

W pierwszej kolejności należało wskazać, że postępowanie o wydanie świadectwa pochodzenia nie jest postępowaniem administracyjnym w rozumieniu art. 1 pkt 1 k.p.a., lecz ma jedynie charakter administracyjny. Jest to postępowanie uproszczone i odformalizowane.

Zgodnie z treścią art. 217 § 2 k.p.a. zaświadczenie wydaje się, jeżeli urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa bądź też osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego. Szczegółową wykładnię ww. przepisu oraz nawiązującego do niego przepisu art. 218 § 2 k.p.a. przeprowadziła Małgorzata Jaśkowska w Komentarzu do Kodeksu postępowania administracyjnego – M. Jaśkowska, M. Wilbrandt – Gotowicz, A. Wróbel Wydanie VIII 2020 r. dotyczącymi ww. przepisów. Poglądy wyrażone w tej wykładni dotyczące istoty zaświadczenia i postępowania o wydanie zaświadczenia Sąd uznaje za własne.

Zaświadczenia nie są oświadczeniami woli tylko wiedzy organu, zalicza się więc je w nauce prawa do czynności faktycznych, nie zaś do aktów administracyjnych.

W związku z tym nie są zaświadczeniami akty potwierdzające mające pierwiastek oceny. W konsekwencji również postępowanie o wydanie zaświadczenia nie może zawierać elementów ocennych będących skutkiem np. odmiennej oceny faktów przez organ prowadzący to postępowanie i podmiot żądający wydania zaświadczenia o określonej treści. Zaświadczać organ o niczym nie rozstrzyga, w szczególności zaś o prawach lub obowiązkach i nie tworzy nowej sytuacji prawnej.

Z brzmieniem art. 217 § 2 k.p.a. koresponduje unormowanie art. 218 § 2 k.p.a. według którego „w przypadkach, o których mowa w art. 217 § 2, organ administracji publicznej obowiązany jest wydać zaświadczenie, gdy chodzi o potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, wynikających z prowadzonej przez ten organ ewidencji, rejestrów bądź z innych danych znajdujących się w jego posiadaniu.”

Postępowanie o wydanie zaświadczenia spełnia wyłącznie rolę pomocniczą przy ustaleniu treści zaświadczenia. Przedmiotem tego postępowania nie może być ocena prawna dokumentów przedstawionych przez stronę. Innymi słowy wykluczone jest dokonywanie przez wydającego zaświadczenie nowych ustaleń faktycznych lub prawnych mających wpływ na ustalenie treści zaświadczenia. Niedopuszczalne są więc czynności wyjaśniające i ocena jakichkolwiek dowodów. W tego rodzaju przypadkach konieczne jest uprzednie rozstrzygnięcie w drodze decyzji administracyjnej (lub wyroku sądu, w tym sądu cywilnego gdy problem sporny lub niejasny dotyczy sprawy rozstrzyganej w postępowaniu cywilnym – przypis sądu orzekającego). W konsekwencji nie jest dopuszczalne wydanie zaświadczenia, którego treść miałaby dotyczyć kwestii rozstrzyganych w postępowaniu jurysdykcyjnym tj. decyzją administracyjną lub wyrokiem.

Na skutek zaniechania uzyskania dokumentu urzędowego przy wykorzystaniu tej drogi postępowania żądanie wydania zaświadczenia powinno być uznane za przedwczesne, a podmiot żądający za nie spełniający wymogu wykazania interesu prawnego w wydaniu zaświadczenia i nie posiadający legitymacji czynnej w sprawie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy Sąd zważył, co następuje.

W uzasadnieniu złożonego zażalenia powód wskazał, że przedmiotem postępowania powinien być „najdalej idący środek prawny, jakim niewątpliwie jest oświadczenie wytwórcy z dnia 14 marca 2017 r. o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli w formie oferty sprzedaży energii elektrycznej w ramach aukcji zwykłej nr (...) złożonego

pod wpływem błędu – charakter prawnokształtujący” (k. 20). Za istotne dla rozstrzygnięcia sprawy powód uznał dokonanie oceny:

1. Czy złożone oświadczenie woli (oferta) w zakresie ceny sprzedaży energii stanowi błąd istotny co do treści czynności prawnej oraz
2. Czy do powstania tego błędu przyczynił się bądź wywołał go Prezes URE odpowiedzialny za prawidłowe działanie platformy aukcyjnej jako organizator aukcji.

Zdaniem powoda na powyższe pytania należy udzielić odpowiedzi twierdzącej, co prowadzić powinno do wniosku, że skarżący nie wygrał aukcji, nie jest zobowiązany do zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej ze sprzedawcą zobowiązanym, a w konsekwencji nie znajduje zastosowania dyspozycja art. 80 ust. 9 ustawy oze wyłączająca powoda z systemu wsparcia w oparciu o świadectwa pochodzenia energii elektrycznej.

Sąd orzekający stoi na stanowisku, że ocena legalności i zasadności zaskarżonego postanowienia musi uwzględniać przepisy art. 217 § 2 i 218 § 2 k.p.a. dotyczące postępowania o wydanie zaświadczenia, albowiem, bez wątpienia, objęte sporem świadectwo pochodzenia energii elektrycznej jest zaświadczeniem.

Zarówno w postępowaniu przed Prezesem URE jak i przed Sądem powód domagał się oceny faktów pod kątem działania pod wpływem istotnego błędu co do treści czynności prawnej jaką było złożenie oferty. Rozpoznając wniosek powoda organ regulacyjny uchylił się od przeprowadzenia tej oceny uznając, że leży ona poza jego kognicją w ramach postępowania zaświadczeniowego. Zdaniem Sądu postępowanie to było w pełni uzasadnione, ponieważ jak już wyżej wywiedziono w postępowaniu zaświadczeniowym o niczym się nie rozstrzyga i nie tworzy się nowej sytuacji prawnej. Przychylenie się do koncepcji powoda o złożeniu oświadczenia woli w zakresie ceny sprzedaży pod wpływem istotnego błędu byłoby ze strony Prezesa URE oceną okoliczności związanych ze złożeniem oferty pod kątem uchylenia się od jej skutków prawnych związanych z wygraniem aukcji i powrotem do systemu wsparcia opartego na świadectwach pochodzenia energii (art. 41 – 69 ustawy oze). W konsekwencji nie mógł być przyjęty jako dowód i następnie oceniony dokument – pismo powoda z dnia 14 marca 2017 r. zawierające jego oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych wywołanych przez ofertę w aukcji (...). Postępowaniem właściwym dla takiej oceny powinno być postępowanie jurysdykcyjne, a nie zaświadczeniowe. W związku z tym właściwym dla rozstrzygnięcia – ustalenia, że powód pozostawał pod wpływem błędu istotnego co do treści swojej oferty (roszczenie z art. 84 § 1 k.c.) jest sąd cywilny. Bez prawomocnego wyroku uwzględniającego powództwo oparte na tej podstawie prawnej, nawet przy kompletności innych danych przekazanych przez operatora energetycznego o ilości, czasie i źródle, w którym wyprodukowano energię, wniosek powoda o wydanie świadectwa nie mógł być uwzględniony. Był on bowiem co najmniej przedwczesny, jeśli nie bezzasadny. Co więcej powód nie wykazał interesu prawnego w uzyskaniu zaświadczenia, ponieważ do uzyskania prawomocnego wyroku potwierdzającego uchylenie się od skutków prawnych oferty (...) jest ona dla niego wiążąca.

Oczywistym jest, że taki stan rzeczy wyklucza skarżącego w czasie istnienia zobowiązania z oferty z systemu wsparcia związanego z wydawanymi przez Prezesa URE świadectwami pochodzenia energii.

W świetle przedstawionej argumentacji musiały zostać pominięte zgłoszone w zażaleniu środki dowodowe, gdyż były bezprzedmiotowe dla rozstrzygnięcia sprawy.

Jak bowiem wynika z unormowania art. 44 ust. 1 ustawy oze z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz.U. z 2018 r., poz. 1269 – tekst jednolity z późn. zm.) w brzmieniu obowiązującym w dniu 14 lipca 2018 r. – wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 tej ustawy oraz (...) przysługuje świadectwo pochodzenia tej energii potwierdzające jej wytworzenie z odnawialnych źródeł energii, zwane świadectwem pochodzenia. Jednocześnie z przepisu art. 41 ust. 1 pkt 2 pow. ustawy wynika, że z uwzględnieniem art. 80 ust. 9, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy Prawo przedsiębiorców pod

warunkiem, że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 lub w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4.

Z kolei według art. 80 ust. 9 pkt 1 ww. ustawy w przypadku gdy aukcję wygra uczestnik aukcji, który złożył deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust 1 ustawy przepisów art. 41 – 69 nie stosuje się do energii elektrycznej objętej ofertą, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, od dnia o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b tej ustawy.

Jednocześnie trzeba wskazać, że w myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 1276) do wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł, których oferty wygrały aukcje rozstrzygnięte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienionej w art 1 (ustawy oze) w brzmieniu dotychczasowym (tj. obowiązującym do dnia 14 lipca 2018 r,

W przedstawionym stanie prawnym do powoda jak zwycięzcy aukcji przeprowadzonej w dniu 30 grudnia 2016 r. począwszy od dnia 1 lutego 2017 r. ustalonego w oparciu o art. 79 ust. 3 pkt 8 lit b ustawy oze nie miały zastosowania przepisy art. 41 – 69 tej ustawy, co oznacza, że Prezes URE zasadnie odmówił mu wydania świadectwa pochodzenia energii elektrycznej w okresie od 1 czerwca 2017 r. do 31 grudnia 2017 r.

Mając to na względzie Sąd oddalił zażalenie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. w związku z art. 479⁵⁵ k.p.c.

O kosztach postępowania ograniczonych do wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika pozwanego orzeczono stosownie do wyniku sporu, który przegrał powód, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz.U.2018, poz. 265).

Postanowienie wydano na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148 § 3 k.p.c.

SSO Andrzej Turliński